

הקינה 'אלה אזכרה' נאמרת במנהג קהילות אשכנז בתפילת מוסף של יום הכיפורים, ובמנהג הספרדים כקינה לתשעה באב. הפיוט מתאר בצורה מחורזת את עשרת הרוגי מלכות, חכמי ישראל שנהרגו בעינויים על ידי השלטון הרומי בתקופת התנאים. דומה שבעת הזו, בלתי אפשרי שלא להיזכר במוראות הטבח ביישובי העוטף, ולהציע חלופה זו ל'אלה אזכרה' המקורי, בתפילה לשובם המהיר והמלא של כל החטופים.

אלה אזכרה

אֵיךְ נִקְוֶנָה "אלה אזכרה"
 בימי משואה, אסון וצרה?
 כי בימי קיסר לא עלתה ארוכה
 לאך עשרה הרוגי מלוכה,
 ובעוד על פנינו תדהמה נסוכה
 מול מאות נרצחים בשטחי ממלכה?
 ואיך אקונן ביום כפור עווני
 כי היו למשפחה בנותי ובני?
 אלה אזכרה, עליהם אבכה מרה,
 כי בלעונו זדים ביום שמחת תורה.
 כי בבקר החג עלו מות וצרה
 כסכה בכרם שלום - נירעז לא נותרה.

גְּבִיּוֹת לֵב בְּלִיעַל וְחֹרֶשׁ רַעוֹת
 זמם להשים שדות ובקעות
 מלאכי מות וצירי זועות
 שלח עם שחר מקן הצרעות.
 ראש וראשון פסי אור בזהקים
 טסים מעלה טילי מות בשחקים
 ומן הגלים עולים טובחים בזקים
 הו מה רב ההרג ברחובות אפקים!
 אלה אזכרה בזעקה גדלה ומרה,
 על טבוחי כפר עזה בסופה ושערה.

בְּרִקְדָּם יַחֲדֵי בְהַלֵּל וְשִׁמְחָה
 אוהבי מחול עד השמש זרחה
 אנשי הנובה שירתם קלחה.
 איכה נרצחו כצאן טבחה?
 נמלטו לכל עבר זקן גם צעיר
 בחפזם מסתור גם בנזיק זעיר
 למען לידי צר אותם לא יסגיר
 אך אויב אכזר סכוי לא השאיר.
 אלה אזכרה, עליהם איליל מרה,
 כי לא נושעה חולית בעת צרה.

אֵיךְ אִמָּא לְבַת בְּנֵי הָעֶשְׂרָה
 לכודה בביתה, תזעק עד זרא:
 הושיעו! הצילו! החישו עזרה!
 ואין לה מושיע בעת שבירה.
 פוקדי בתי כנסת זועקים מרות
 בשפך דמם של זקנים ונערות
 איככה נרצחו נשמות טהורות?
 וי אקונן ואבכה על שדרות.
 אלה אזכרה, עליהם אבכה מרה,
 נחלעז נצורה, ברעים תבערה.

וּבְאֵין עוֹצֵר וְלוֹחֵם בְּצוֹרְרֵים
 וכוחות הצבא להגיע מאחרים
 מול צר ואויב נצבים השוטרים
 לישע ומגן מנירעם עד נירים.
 איך זקן כצאן לטבח נלפד
 בניר יצחק בממ"ד נעקד
 בתיה באש מכלה תוקד
 עד אנה, אלהים, תהיה נפקד?
 אלה אזכרה, דמעתי לשוא נגרה
 על עין השלשה, בה שלחה אש זרה.

הוֹי בְּאֵרִי, פְּנִינַת הָעוֹטֵף וּפְאֵרִי,
 בראותי חרבותיך כה גדול צערי
 מול נרצחתיך מה רב הוא שברי!
 מי ירפא לך, ומאין עזרי?
 אלה אזכרה, עליהם אבכה מרה,
 ביום מדון ואסון, צער, זעם ועברה.

זֹאת קִרְאתְנוּ וְסִפְרָנוּ בְּשָׁנוֹן
 ושפכנו לב שבור ואנון
 ממרום הסכת תחננו
 ה', ה', אל רחום וחננו.

חֲנוּן - הַבִּיטָה מִמְרוֹמִים!
 קול! דמי בנותיך אליך דוממים
 עשה למען שמך ובניך הנלחמים
 השב שבותנו וחטופים עלומים.
 יום בו חיים ומות נחתמים
 הרם קרננו ותן לנו נחומים
 אל מלך יושב על כסא רחמים.